

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 49 ΣΛΕΕ, 54 ΣΛΕΕ, 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ την έννοια ότι προσκρούει σε αυτές εθνικό μέτρο στο πλαίσιο του οποίου η εθνική νομοθεσία (νόμος περί ειδικού φόρου επί των τηλεπικοινωνιών) έχει ως αποτέλεσμα ότι οι αλλοδαποί υποκείμενοι στον φόρο επωμίζονται την ουσιαστική φορολογική επιβάρυνση, συνιστά δε το αποτέλεσμα αυτό έμμεση δυσμενή διάκριση;
- 2) Προσκρούει στα άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει φορολογική υποχρέωση βάσει προοδευτικού φορολογικού συντελεστή επί του κύκλου εργασιών και αποτελεί η υποχρέωση αυτή έμμεση δυσμενή διάκριση, αν έχει ως αποτέλεσμα ότι την ουσιαστική φορολογική επιβάρυνση, στα πιο υψηλά της κλιμάκια, επωμίζονται κυρίως οι αλλοδαποί υποκείμενοι στον φόρο; Αποτελεί το αποτέλεσμα αυτό απαγορευόμενη κρατική ενίσχυση;
- 3) Έχει το άρθρο 401 της οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾ την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική νομοθεσία η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη δυσμενή διάκριση μεταξύ αλλοδαπών και ημεδαπών υποκείμενων στον φόρο, και περαιτέρω πρέπει ο ειδικός φόρος να χαρακτηρίζεται ως φόρος επί του κύκλου εργασιών, δηλαδή πρέπει να χαρακτηρίζεται φόρος επί του κύκλου εργασιών συμβατός με την οδηγία ΦΠΑ, ή είναι ασύμβατος προς την εν λόγω οδηγία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 16 Φεβρουαρίου 2018 — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-126/18)

(2018/C 221/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το δικαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς την οδηγία 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ) (και ιδίως προς το άρθρο της 183), καθώς και προς τις αρχές της αποτελεσματικότητας, του άμεσου αποτελέσματος και της ισοδυναμίας η δικαστική πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας, κατά την εξέταση των διατάξεων σχετικά με τους τόκους υπερημερίας, θεωρείται ότι η εθνική φορολογική αρχή δεν έχει ενεργήσει παρανόμως (δια παραλείψεως), -ήτοι δεν έχει περιέλθει σε κατάσταση υπερημερίας ως προς μη ανακτήσιμο φόρο προστιθέμενης αξίας (στο εξής: ΦΠΑ) [...] ο οποίος αντιστοιχεί σε αγορές εκ μέρους των υποκείμενων στον φόρο που δεν έχουν εξοφληθεί- για τον λόγο ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασης από την εθνική φορολογική αρχή, ήταν σε ισχύ εθνική κανονιστική ρύθμιση που αντέβαινε στο δικαιο της Ένωσης, ενώ το Δικαστήριο απεφάνθη μεταγενεστέρως ότι η προβλεπόμενη σε αυτήν προϋπόθεση δεν ήταν συμβατή με το δικαιο της Ένωσης; Με τον τρόπο αυτόν, η εθνική πρακτική δεχόταν ως οιονεί συμβατή με το δικαιο της Ένωσης την εφαρμογή της εν λόγω προϋποθέσεως που αντέβαινε στο δικαιο της Ένωσης άχρι της τυπικής καταργήσεώς της από τον εθνικό νομοθέτη.

- 2) Συνάδουν προς το δίκαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς την οδηγία περί ΦΠΑ (και ιδίως προς το άρθρο 183), καθώς και προς τις αρχές της ισοδυναμίας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας η νομοθεσία και η πρακτική κράτους μέλους που διακρίνουν, κατά την εξέταση των διατάξεων περί των τόκων υπερημερίας, μεταξύ του εάν η εθνική φορολογική αρχή παρέλειψε, συμμορφούμενη προς τις σχετικές εθνικές διατάξεις οι οποίες κατά τα λοιπά αντέκλειστο στο δίκαιο της Ένωσης, να επιστρέψει τον φόρο και του εάν, αντιθέτως, παρέλειψε να επιστρέψει τον εν λόγω φόρο παραβιάζοντας τις σχετικές εθνικές διατάξεις, ενώ επίσης προβλέπουν, όσον αφορά το ποσό των δεδουλευμένων τόκων επί του ΦΠΑ, για την επιστροφή του οποίου δεν παρέχεται δυνατότητα αξιώσεως εντός εύλογης προθεσμίας συνεπεία εθνικής ρυθμίσεως που κρίθηκε από το Δικαστήριο αντίθετη με το δίκαιο της Ένωσης, δύο χωριστές περιόδους, κατά τρόπον ώστε,
- κατά την πρώτη περίοδο, οι υποκείμενοι στον φόρο να δικαιούνται μόνον την εισπραξη τόκων υπερημερίας που αντιστοιχούν στο βασικό επιτόκιο της κεντρικής τράπεζας, λαμβανομένου υπόψη ότι, δεδομένου ότι η συγγκριτική νομοθετική ρύθμιση που αντέβαινε στο δίκαιο της Ένωσης ήταν ακόμα σε ισχύ, οι συγγκριτικές φορολογικές αρχές δεν ενήργησαν παρανόμως αρνούμενες να εγκρίνουν, εντός εύλογης προθεσμίας, την επιστροφή του ΦΠΑ που αναγραφόταν στα τιμολόγια, ενώ
  - κατά τη δεύτερη περίοδο θεσπίζεται υποχρέωση καταβολής τόκου με βάση το διπλάσιο του βασικού επιτοκίου της κεντρικής τράπεζας —το οποίο εφαρμόζεται εξάλλου στις περιπτώσεις υπερημερίας στο πλαίσιο της έννομης τάξεως του οικείου κράτους μέλους— αποκλειστικά όσον αφορά την καθυστερημένη πληρωμή των τόκων υπερημερίας που αντιστοιχούν στην πρώτη περίοδο;
- 3) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας περί ΦΠΑ καθώς και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας η πρακτική κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία η ημερομηνία ενάρξεως της τοκοφορίας όσον αφορά τους τόκους υπερημερίας (ανατοκισμός ή τόκοι τόκων), οι οποίοι έχουν καταστεί απαιτητοί δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους περί καθυστερημένης καταβολής των τόκων υπερημερίας επί του φόρου που παρακρατήθηκε κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης (τόκων επί ΦΠΑ οι οποίοι εν προκειμένω αποτελούν το κεφάλαιο), δεν είναι η αρχική ημερομηνία κατά την οποία κατέστησαν απαιτητοί οι τόκοι επί του ΦΠΑ, αλλά μεταγενέστερο χρονικό σημείο, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του γεγονότος ότι το αίτημα καταβολής τόκων σχετικά με φόρους που παρακρατήθηκαν και δεν επιστράφηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης είναι δικαίωμα το οποίο απορρέει άμεσα από το ίδιο το δίκαιο της Ένωσης
- 4) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας ΦΠΑ και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας, η πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας ο υποκείμενος στον φόρο οφείλει να υποβάλει χωριστή αίτηση στην περίπτωση που απαιτεί την καταβολή ληξιπρόθεσμων τόκων λόγω υπερημερίας της φορολογικής αρχής, ενώ σε άλλες περιπτώσεις που προβάλλεται η απαίτηση καταβολής τόκων υπερημερίας δεν είναι αναγκαία η υποβολή μιας τέτοιας χωριστής αιτήσεως εκ του λόγου ότι οι τόκοι αναγνωρίζονται αυτεπαγγέλτως;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας ΦΠΑ και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας η πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η καταβολή τόκων ανατοκισμού (τόκοι τόκων) λόγω καθυστερημένης πληρωμής των τόκων επί του φόρου που έχει παρακρατηθεί κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης με βάση σχετική κρίση του Δικαστηρίου (τόκων επί ΦΠΑ οι οποίοι εν προκειμένω αποτελούν το κεφάλαιο), διατάσσεται μόνον εάν ο υποκείμενος στον φόρο υποβάλει ειδικό αίτημα με το οποίο δεν ζητείται συγκεκριμένα η καταβολή των τόκων, αλλά το ποσό του φόρου που αντιστοιχεί στις αγορές που δεν έχουν εξοφληθεί, ο οποίος οφειλόταν ακριβώς κατά την ημερομηνία της καταργήσεως της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως του κράτους μέλους που αντέκειτο στο δίκαιο της Ένωσης κατά την οποία έπρεπε να παρακρατείται ο ΦΠΑ λόγω αυτής της μη γενόμενης πληρωμής, καίτοι έχουν ήδη καταστεί απαιτητοί, αλλά δεν έχουν ακόμη καταβληθεί, οι τόκοι επί του ΦΠΑ που αποτελούν τη βάση της αξιώσεως περί καταβολής τόκων ανατοκισμού όσον αφορά τις προγενέστερες της υποβολής του ειδικού αιτήματος περιόδους υποβολής δηλώσεων;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας ΦΠΑ και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας η πρακτική κράτους μέλους που έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια δικαιώματος εισπράξεως των τόκων ανατοκισμού (τόκοι τόκων) λόγω καθυστερημένης πληρωμής των τόκων επί του φόρου που έχει παρακρατηθεί κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης βάσει σχετικής κρίσεως του Δικαστηρίου (τόκων επί ΦΠΑ οι οποίοι εν προκειμένω αποτελούν το κεφάλαιο), όσον αφορά τα αιτήματα καταβολής τόκων επί του ΦΠΑ οι οποίοι δεν ενέπιπταν στην περίοδο υποβολής δηλώσεως του ΦΠΑ που επηρεάζεται από την ταχθείσα αποκλειστική προθεσμία για την υποβολή του ειδικού αιτήματος, για τον λόγο ότι οι εν λόγω τόκοι είχαν καταστεί απαιτητοί σε προγενέστερο χρόνο;
- 7) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας ΦΠΑ (λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την αρχή της αποτελεσματικότητας και τον χαρακτήρα του δικαιώματος που έχει η αξίωση καταβολής τόκων για φόρους που δεν επιστράφηκαν αδικαιολογήτως) η πρακτική κράτους μέλους που στερεί οριστικώς από τον υποκείμενο στον φόρο την δυνατότητα απαιτήσεως τόκων επί φόρου που παρακρατήθηκε με βάση εθνική ρύθμιση η οποία στη συνέχεια κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης και η οποία απαγόρευε την αναζήτηση του ΦΠΑ σε σχέση με συγκεκριμένες αγορές μη εξοφληθείσες, με αποτέλεσμα

- η εν λόγω πρακτική να οδηγεί στην απόρριψη της απαίτησής για καταβολή τόκων ως αβάσιμης ενόσω ήταν δυνατή η προβολή αξιώσεως [επιστροφής] του σχετικού φόρου, την οποία απέρριψε η φορολογική αρχή επικαλούμενη την τότε ισχύουσα διάταξη που στη συνέχεια κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης (για τον λόγο ότι η φορολογική αρχή δεν είχε περιέλθει σε κατάσταση υπερημερίας και είχε απλώς περιοριστεί στην εφαρμογή του ισχύοντος δικαίου),
  - και, στη συνέχεια, επικαλούμενη την παραγραφή της σχετικής αξιώσεως, όταν είχε καταργηθεί στην εσωτερική έννομη τάξη η διάταξη που κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης η οποία περιόριζε το δικαίωμα επιστροφής;
- 8) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς το άρθρο 183 της οδηγίας περί ΦΠΑ και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας η πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η δυνατότητα του υποκείμενου στον φόρο να απαιτήσει την καταβολή τόκων υπερημερίας που οφείλονται επί των τόκων του ΦΠΑ (κεφάλαιο) ο οποίος δεν είχε επιστραφεί κατά την ημερομηνία που είχε καταστεί αρχικά απαιτητός, εξαιτίας εθνικής νομοθετικής ρυθμίσεως που στη συνέχεια κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης, εξαρτάται, για το σύνολο του χρονικού διαστήματος μεταξύ του 2005 και του 2011, από το εάν ο υποκείμενος στον φόρο δύναται επί του παρόντος να αιτηθεί την επιστροφή του ΦΠΑ που αντιστοιχεί στην περίοδο κατά την οποία δηλώθηκε ο εν λόγω φόρος κατά τη διάρκεια της οποίας καταργήθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η επίμαχη διάταξη που αντικείται στο δίκαιο της Ένωσης (Σεπτέμβριος 2011), καίτοι η καταβολή των τόκων επί του ΦΠΑ (κεφάλαιο) δεν είχε πραγματοποιηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία ούτε πραγματοποιήθηκε μεταγενεστέρως, πριν από την προβολή της σχετικής αξιώσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων;

(¹) EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 6 Μαρτίου 2018 — FS κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-173/18)

(2018/C 221/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: FS

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να ερμηνευθεί το δίκαιο της Ένωσης υπό την έννοια ότι η φορολογική αρχή δεν μπορεί να αποκλείσει τη δυνατότητα υποκείμενου στον φόρο να επιλέξει την απαλλαγή για τις μικρές επιχειρήσεις στο πλαίσιο εκ των υστέρων φορολογικού ελέγχου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku στις 9 Μαρτίου 2018 — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) κατά Bank BGŻ BNP Paribas S.A. με έδρα το Gdańsk

(Υπόθεση C-183/18)

(2018/C 221/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku